

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2023. február 15.*

„Energia – Az ACER hatásköre – Az Egyesült Királyság Unióból való kilépése – Téves jogalkalmazás – Az (EU) 2019/943 rendelet 2. cikkének 1. pontja – A kilépési megállapodás 92. cikke – A kereskedelmi és együttműködési megállapodás 308. cikke és 28. melléklete alóli *ad hoc* mentességi rendszer”

A T-492/21. sz. ügyben,

az **Aquind Ltd** (székhelye: London [Egyesült Királyság]),

az **Aquind Energy Sàrl** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg]),

az **Aquind SAS** (székhelye: Rouen [Franciaország])

(képviselik őket: S. Goldberg solicitor és E. White ügyvéd)

felperesek

az **Energiaszabályozók Európai Uniók Együttműködési Ügynöksége (ACER)** (képviselik: P. Martinet és E. Tremmel, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: B. Creve ügyvéd)

alperes ellen,

támogatják:

az **Európai Parlament** (képviselik: Tamás A. és O. Denkov, meghatalmazotti minőségben)

és

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: A. Lo Monaco, L. Vétillard és É. Sitbon, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

a tanácskozások során tagjai: V. Tomljenović elnök, P. Škvařilová-Pelzl és I. Nömm (előadó) bírák,

hivatalvezető: I. Kurme tanácsos,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2022. október 24-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetükben a felperesek, az Aquind Ltd, az Aquind Energy Sàrl és az Aquind SAS az Energiaszabályozók Európai Uniói Együttműködési Ügynöksége (ACER) fellebbezési tanácsa által 2021. június 4-én hozott, az Egyesült Királyság és Franciaország villamosenergia-szállító hálózatai közötti villamosenergia-rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelemre vonatkozó határozat (a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri.

A jogvita előzményei

- 2 Az Aquind Ltd az Egyesült Királyságban alapított részvénytársaság. Ez a társaság a kezdeményezője az Egyesült Királyság és Franciaország villamosenergia-szállító hálózatai közötti villamosenergia-rendszerösszekötő projektnek (a továbbiakban: Aquind rendszerösszekötő).
- 3 2017. május 17-én az Aquind Ltd mentesség iránti kérelmet nyújtott be az Aquind rendszerösszekötő tekintetében a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 211., 15. o.) 17. cikke alapján. Ezt a kérelmet a francia nemzeti szabályozó hatóság (Commission de régulation de l'énergie [energiaszabályozási bizottság] [CRE]), valamint az Egyesült Királyság nemzeti szabályozó hatósága (Office of Gas and Electricity Markets [gáz- és villamosenergia-piaci hivatal] [OFGEM]) elé terjesztették.
- 4 Mivel a nemzeti szabályozó hatóságok nem jutottak megállapodásra a mentesség iránti kérelemről, azt a 714/2009 rendelet 17. cikkének (5) bekezdésével összhangban 2017. november 29-én, illetve december 19-én megküldték az ACER-nek annak érdekében, hogy ez utóbbi maga hozzon határozatot.
- 5 Az ACER a 2018. június 19-i határozatával elutasította az Aquind rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelmet (a továbbiakban: az ACER határozata).
- 6 2018. augusztus 17-én az Aquind Ltd fellebbezést nyújtott be e határozattal szemben az ACER fellebbezési tanácsához (a továbbiakban: fellebbezési tanács).
- 7 Az ACER fellebbezési tanácsa a 2018. október 17-i határozatában helybenhagyta az ACER határozatát, és elutasította az Aquind rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelmet.
- 8 A Törvényszék Hivatalához 2018. december 14-én benyújtott keresetlevelével az Aquind Ltd megtámadta ezt a határozatot. A 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletben (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) a Törvényszék megsemmisítette az említett határozatot.

- 9 2021. február 5-én a fellebbezési tanács folytatta az Aquind Ltd-nek az ACER határozata ellen benyújtott keresete alapján indult eljárást.
- 10 2021. május 19-én tárgyalást tartottak a fellebbezési tanács előtt.
- 11 2021. június 4-én a fellebbezési tanács elfogadta a megtámadott határozatot, amelyben megállapította, hogy a kereset elfogadhatatlan, mivel a Brexitet követően e tanács már nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy az Aquind rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelemmel kapcsolatos eljárás keretében határozatot hozzon.

A felek kérelmei

- 12 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
 - semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - az ACER-t kötelezze a költségek viselésére.
- 13 Az Európai Parlament által e tekintetben támogatott ACER azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - utasítsa el a keresetet;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.
- 14 Az Európai Unió Tanácsa lényegében a kereset elutasítását kéri.

A jogkérdésről

- 15 Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek két jogalapra hivatkoznak. Az első jogalap azon alapul, hogy a fellebbezési tanács hibát követett el, amikor megállapította, hogy a Brexitet követően nem rendelkezik hatáskörrel, és így az elé terjesztett fellebbezést mint elfogadhatatlant elutasította. A második jogalap az Energiaszabályozók Európai Uniók Együttműködési Ügynökségének létrehozásáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/942 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2019. L 158., 22. o.) 25. cikkének (3) bekezdésében és 28. cikkének (4) bekezdésében foglalt követelményeknek, valamint a fellebbezési tanácsnak a fellebbezési tanács szervezeti és eljárási szabályainak megállapításáról szóló, 2011. december 1-jén elfogadott 1–2011. sz. határozata több rendelkezésének a megsértésén alapul.

Az első, a fellebbezési tanács által annak megállapításával megvalósított téves jogalkalmazásra alapított jogalapról, hogy a Brexitet követően nem rendelkezik hatáskörrel

- 16 Az első jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Brexit ellenére a fellebbezési tanács továbbra is hatáskörrel rendelkezik az ACER határozatának újbóli megvizsgálására, miután a Törvényszék 2018. október 17-én megsemmisítette azt. Állításuk szerint ugyanis az EUMSZ 266. cikk alapján az említett tanács köteles volt egy olyan határozatnak megfelelő új határozatot hozni, amelyet akkor fogadott volna el, ha nem követte volna el a Törvényszék által azonosított hibákat, és hangsúlyozzák, hogy a fellebbezési tanács hatásköre közvetlenül az Energiaszabályozók Európai Uniók Együttműködési Ügynökségének létrehozásáról szóló, 2009.

július 13-i 713/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 211., 1. o.) 19. és 20. cikkéből, vagyis jelenleg a 2019/942 rendelet 28. és 29. cikkéből és egy folyamatban lévő jogorvoslatból fakad.

- 17 A felperesek emellett hangsúlyozzák, hogy a 713/2009 rendelet 20. cikkének (3) bekezdése és a 2019/942 rendelet 29. cikke alapján a 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletben (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések megtétele érdekében a fellebbezési tanácsnak orvosolnia kellett volna az elkövetett hibákat azáltal, hogy az ACER határozatát a korábban meglévő jogkörei és az akkor alkalmazandó eljárás alapján megváltoztatja annak érdekében, hogy megszüntesse az említett ítéletben megállapított jogellenességet. Úgy vélik, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott keresetekhez hasonlóan a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés elfogadhatóságát a fellebbezés benyújtásának időpontjában fennálló helyzet alapján kell értékelni, és azzal érvelnek, hogy az ACER határozatának meghozatalára és az azzal szembeni fellebbezésnek a fellebbezési tanácshoz való benyújtására a 2019/942 rendelet és a Brexit hatálybalépését megelőzően került sor.
- 18 A Parlament által támogatott ACER e jogalap elutasítását kéri.
- 19 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 266. cikk értelmében az az intézmény, szerv vagy hivatal, amelynek aktusait semmisnek nyilvánították, köteles megtenni az ezen aktus semmisségét kimondó ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. A Bíróság e tekintetben megállapította, hogy az ilyen ítéletnek való megfelelés és ezen ítélet teljes mértékben való végrehajtása érdekében a szóban forgó intézmény, szerv vagy hivatal köteles figyelembe venni nemcsak ezen ítélet rendelkező részét, hanem az ítélet alapjául szolgáló és azt szükségképpen alátámasztó indokokat is, amelyek elengedhetetlenek a rendelkező rész pontos értelmének meghatározásához (1988. április 26-i Asteris és társai kontra Bizottság ítélet, 97/86, 99/86, 193/86 és 215/86, EU:C:1988:199, 27. pont).
- 20 Mindazonáltal azt megelőzően, hogy a megsemmisített jogi aktust kibocsátó intézmény, szerv vagy hivatal ilyen intézkedést fogadna el, felmerül a kérdés, hogy ez az intézmény, szerv vagy hivatal rendelkezik-e hatáskörrel, mivel csakis az átruházott hatásköreik keretein belül járhatnak el (lásd ebben az értelemben: 2016. június 14-i Bizottság kontra McBride és társai ítélet, C-361/14 P, EU:C:2016:434, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 21 Ezenkívül az EUMSZ 266. cikkből következő eljárási kötelezettség nem jelenti a szóban forgó intézmény, szerv vagy hivatal hatáskörének forrását, és nem is teszi lehetővé számára, hogy olyan jogalapra támaszkodjon, amelyet időközben hatályon kívül helyeztek (lásd ebben az értelemben: 2016. június 14-i Bizottság kontra McBride és társai ítélet, C-361/14 P, EU:C:2016:434, 38. pont; 2020. április 29-i Tilly-Sabco kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-707/18, nem tették közzé, EU:T:2020:160, 44. pont).
- 22 Az EUMSZ 266. cikkből eredő eljárási kötelezettség ugyanis nem mentesíti a szóban forgó intézményt, szervet vagy hivatalt annak szükségessége alól, hogy a megsemmisítést kimondó ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket tartalmazó jogi aktust olyan jogalapra alapítsa, amely egyrészt felhatalmazza ezen aktus elfogadására, másrészt amely az említett jogi aktus elfogadásának időpontjában hatályos (2019. június 19-i C & J Clark International ítélet, C-612/16, nem tették közzé, EU:C:2019:508, 40. pont).

- 23 Következésképpen első lépésként meg kell határozni, hogy az intézmény, szerv vagy hivatal rendelkezik-e hatáskörrel az eljárásra, és amennyiben igen, úgy az európai uniós jog mely konkrét rendelkezése alapján. Csak ez után lehet megállapítani pontosan azokat az anyagi jogi és eljárásjogi szabályokat, amelyek az említett intézmény eljárását szabályozzák. Ugyanakkor, ha nincs érvényes jogalap hatályban akkor, amikor az uniós intézmény, szerv vagy hivatal egy adott határozatot meg kíván hozni, nem lehet a jogszabályok folytatólagos alkalmazására vonatkozó elvekre hivatkozni azért, hogy olyan anyagi jogi rendelkezéseket alkalmazzanak, amelyek korábban múltbeli cselekményeket szabályoztak (Sharpston főtanácsnok Bizottság kontra McBride és társai ügyre vonatkozó indítványa, C-361/14 P, EU:C:2016:25, 86. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 2007. október 25-i SP és társai kontra Bizottság ítélet, T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 és T-98/03, EU:T:2007:317, 117. pont).
- 24 Ezen ítélkezési gyakorlat fényében meg kell vizsgálni, hogy a 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítélet (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) kihirdetését követően a fellebbezési tanács alapíthatta-e az említett ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket tartalmazó jogi aktust olyan jogalapra, amely egyrészt felhatalmazta ezen aktus elfogadására, másrészt pedig az említett jogi aktus elfogadásának időpontjában hatályos volt.
- 25 Ez magában foglalja annak meghatározását, hogy a jelen esetben miben állhattak volna a 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletben (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések.
- 26 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Aquind Ltd a 714/2009 rendelet 17. cikke alapján az Aquind rendszerösszekötő tekintetében mentesség iránti kérelmet nyújtott be a CRE-hez és az OFGEM-hez. Az e két nemzeti szabályozó hatóság közötti megállapodás hiányában a mentesség iránti kérelmet a 714/2009 rendelet 17. cikke (5) bekezdésének megfelelően továbbították az ACER-hez.
- 27 Az ACER a 2018. június 19-i határozatával elutasította az Aquind rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelmet. Az ACER úgy vélte, hogy az Aquind Ltd nem felelt meg a mentesség megszerzéséhez szükséges egyik feltételnek, nevezetesen a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt azon feltételnek, amely szerint a beruházás kockázatának akkorának kell lennie, hogy a beruházás nem valósulna meg a mentesség nélkül. A fellebbezési tanács a 2018. október 17-i határozatában helybenhagyta az ACER határozatát, és elutasította az Aquind rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelmet.
- 28 A 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletben (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) a Törvényszék megsemmisítette a fellebbezési tanács 2018. október 17-i határozatát annak megállapításával, hogy egyrészt e határozat az ACER határozatának csupán korlátozott felülvizsgálatát végezte el, másrészt pedig hogy e határozat az új rendszerösszekötőkre vonatkozó mentesség megadásával kapcsolatos, a szabályozásban elő nem írt kiegészítő feltételt vezetett be azzal, hogy megkövetelte a mentesség iránti kérelem benyújtását megelőzően a közös érdekű projekthez kapcsolódó beruházások pénzügyi támogatása iránti kérelem benyújtását.
- 29 A 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletre (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) figyelemmel azok az intézkedések, amelyeket az ezen ítéletben foglaltak teljesítése magában foglalhat, az ACER határozatának a fellebbezési tanács általi olyan újbóli felülvizsgálatából állnak, amely nem korlátozódik a nyilvánvaló értékelési hiba vizsgálatára, és amely biztosítja, hogy a

- beruházás kockázatának mértékére vonatkozó feltétel vizsgálatakor ne ismétlődjön meg a Törvényszék által megállapított, a pénzügyi támogatás iránti kérelem előzetes benyújtásának követelményén alapuló hiba.
- 30 E tekintetben és a felperesek állításával ellentétben ezek az intézkedések nem állhatnak a kért mentességet számukra megadó határozat hivatalból történő elfogadásából. A 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletből (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) ugyanis nem tűnik ki, hogy a Törvényszék úgy ítélte volna meg, hogy teljesült a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt, a beruházás kockázatának mértékére vonatkozó feltétel, és hogy a fellebbezési tanácsnak a mentességet biztosító új határozatot kellett volna elfogadnia.
- 31 A megsemmisítést kimondó ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések típusának azonosítását követően meg kell határozni, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában, azaz 2021. június 4-én létezett-e olyan hatályos jogalap, amely felhatalmazta a fellebbezési tanácsot az ilyen típusú intézkedéseket tartalmazó jogi aktus elfogadására.
- 32 E tekintetben pontosítani kell, hogy a jogalappal és a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárással kapcsolatos rendelkezések az eljárási szabályok közé tartoznak (lásd ebben az értelemben: 2011. március 29-i ThyssenKrupp Nirosta kontra Bizottság ítélet, C-352/09 P, EU:C:2011:191, 90. pont; 2007. szeptember 12-i González y Díez kontra Bizottság ítélet, T-25/04, EU:T:2007:257, 60. pont; 2009. március 31-i ArcelorMittal Luxembourg és társai kontra Bizottság ítélet, T-405/06, EU:T:2009:90, 67. pont). Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az eljárási szabályokat általában azok hatálybalépésétől kezdve kell alkalmazni (lásd: 2015. március 26-i Bizottság kontra Moravia Gas Storage ítélet, C-596/13 P, EU:C:2015:203, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 A jelen ügyben akkor, amikor a Törvényszék megsemmisítette a fellebbezési tanács 2018. október 17-i határozatát, és e tanácsnak tehát újból meg kellett vizsgálnia az ACER határozatát, a 2019/942 rendelet 28. cikkében szerepelt az a jogalap, amely felhatalmazta az említett tanácsot az ACER határozatai – köztük a mentességekkel kapcsolatos határozatok – ellen benyújtott fellebbezések vizsgálatára. A 2019/942 rendelet ugyanis felváltotta a 713/2009 rendeletet, és 2019. július 4-én, vagyis a megtámadott határozat elfogadása előtt lépett hatályba. A jelen ügyben tehát főszabály szerint alkalmazandók voltak a 2019/942 rendelet 28. cikkének a rendelkezései (lásd ebben az értelemben: 2022. szeptember 7-i BNetzA kontra ACER ítélet, T-631/19, EU:T:2022:509, 21. és 81. pont). Ami a mentesség iránti kérelemre vonatkozó határozat elfogadására az ACER-t felhatalmazó jogalapot illeti, az a 2019/942 rendelet 10. cikkében és a villamos energia belső piacáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2019. L 158., 54. o.) 63. cikkének (5) bekezdésében szerepelt.
- 34 Mindazonáltal ezek a rendelkezések, amelyek felhatalmazzák az ACER-t a rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelem vizsgálatára, a fellebbezési tanácsot pedig az ACER említett kérelemre vonatkozó határozatának vizsgálatára, csupán abban az esetben alkalmazhatók, ha – amint azt a 2019/943 rendelet 2. cikkének 1. pontja, és egyébiránt a 714/2009 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése előírja – az átviteli vezeték tagállamok közötti határt keresztez, vagy ilyen határon ível át, és a tagállamok nemzeti átviteli hálózatait köti össze.
- 35 Ezzel szemben a 2019/942 rendelet és a 2019/943 rendelet nem hatalmazza fel az ACER-t a tagállam és egy harmadik állam közötti rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelem megvizsgálására, és még kevésbé biztosít hatáskört a fellebbezési tanácsnak arra, hogy megvizsgálja az ACER ilyen kérelemre vonatkozó határozatát.

- 36 Márpedig a Brexitet követően az Aquind rendszerösszekötő projekt immár egy tagállam és egy harmadik állam közötti rendszerösszekötőre vonatkozik. Ennek következményeként sem az ACER, sem a fellebbezési tanács nem alapíthatta a 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletben (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket tartalmazó jogi aktust arra a jogalapra, amely őket eredetileg e jogi aktus elfogadására felhatalmazta.
- 37 E következtetésre tekintettel meg kell határozni, hogy az ACER és a fellebbezési tanács alapíthatta-e a 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletben (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket tartalmazó jogi aktust a 2019/942 és a 2019/943 rendeletben szereplőtől eltérő jogalapra.
- 38 E tekintetben az Unió és az Egyesült Királyság közötti kapcsolatot a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodás (HL 2020. L 29., 7. o.; a továbbiakban: kilépési megállapodás), valamint az egyrészlől az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség, és másrészlől Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodás (HL 2021. L 149., 10. o.; a továbbiakban: kereskedelmi és együttműködési megállapodás) rendelkezései szabályozzák.
- 39 Először is, ami a kilépési megállapodást illeti, annak a „Folyamatban lévő közigazgatási eljárások” című 92. cikke a következőket írja elő az (1) bekezdésében:
- „Az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek továbbra is hatáskörrel rendelkeznek azon közigazgatási eljárások tekintetében, amelyeket az átmeneti időszak vége előtt indítottak meg és amelyek a következőket érintik: a) az uniós jog Egyesült Királyság általi, vagy az Egyesült Királyságban lakóhellyel rendelkező, illetve letelepedett természetes vagy jogi személyek általi betartása; vagy b) az uniós versenyjog betartása az Egyesült Királyságban.”
- 40 A kilépési megállapodás 92. cikkének (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az Unió az átmeneti időszak végét követő 3 hónapon belül az Egyesült Királyság rendelkezésére bocsátja az (1) bekezdés hatálya alá tartozó, valamennyi folyamatban lévő egyedi közigazgatási eljárást tartalmazó jegyzéket.
- 41 Először is, az olyan rendelkezés, amelynek jelentése világos és egyértelmű, nem szorul értelmezésre (2009. november 25-i Németország kontra Bizottság ítélet, T-376/07, EU:T:2009:467, 22. pont; 2018. július 13-i Société générale kontra EKB ítélet, T-757/16, EU:T:2018:473, 33. pont). Márpedig a kilépési megállapodás 92. cikke (1) bekezdésének pusztán olvasata arra enged következtetni, hogy e rendelkezés hatálya nem terjed ki a rendszerösszekötőkre vonatkozó mentesség iránt a 2019/943 rendelet 63. cikke alapján benyújtott kérelmekkel kapcsolatos közigazgatási eljárásokra. A kilépési megállapodás 92. cikke ugyanis csupán bizonyos olyan közigazgatási eljárásokban biztosít hatáskört az uniós intézmények, szervek és hivatalok számára, amelyek az Egyesült Királyság intézményeit, szerveit és hivatalait, vagy az Egyesült Királyságban lakóhellyel rendelkező, illetve letelepedett természetes vagy jogi személyeket érintik az uniós jog betartását illetően. Az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek továbbra is hatáskörrel rendelkeznek vizsgálat lefolytatására és adott esetben szankció kiszabására az Egyesült Királyság ezen intézményei, szervei és hivatalai, valamint az ott lakóhellyel rendelkező vagy ott letelepedett természetes vagy jogi személyek tekintetében, amennyiben az eljárást az átmeneti időszak vége előtt indították meg.

- 42 Emellett e tekintetben a Bizottság a 2021. május 10-i elektronikus levelében megerősítette a fellebbezési tanácsnak, hogy a jelen üggyel kapcsolatos közigazgatási eljárás nem szerepel a közigazgatási eljárásoknak a kilépési megállapodás 92. cikkének (4) bekezdése alapján készített jegyzékén. Pontosítani kell, hogy e rendelkezés egyértelműen előírja, hogy az átmeneti időszak végét követő három hónapon belül az Egyesült Királyság rendelkezésére bocsátott jegyzék az (1) bekezdés hatálya alá tartozó, „valamennyi” folyamatban lévő egyedi közigazgatási eljárást tartalmazza, vagyis – a felperesek állításával ellentétben – nem „pusztán tájékoztató” jellegű jegyzékről van szó.
- 43 Ezenkívül 2021. január 27-én a CRE és az OFGEM az internetes oldalaikon ugyanilyen értelmű közleményt tett közzé, amelyekben jelezték, hogy az Aquind rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelemmel kapcsolatos eljárás megszüntetéséről határoztak, mivel Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Unióból való kilépését követően a 2019/942 rendelet 63. cikkében előírt mentességi rendszer már nem volt alkalmazandó e projektre.
- 44 Végül a felperesek állításával ellentétben a kilépési megállapodás 92. cikke nem egy olyan általános elvet tükröz, amely szerint a Brexit nem szakíthatja félbe a folyamatban lévő eljárásokat. Amint azt az ACER helyesen hangsúlyozta, e rendelkezés éppen ellenkezőleg kivételt képez azon általános elv alól, amely szerint az uniós jog – és így az uniós szervek hatásköre – már nem alkalmazandó az Egyesült Királyságra az Unióból és az uniós jogrendből való kilépését követően.
- 45 Másodszor, ami a kereskedelmi és együttműködési megállapodást illeti, az a 309. cikkében a következőket írja elő:
- „Valamennyi Fél biztosítja, hogy [a 2019/943 rendelet] alapján az Unió és az Egyesült Királyság közötti rendszerösszekötőknek saját joghatóságán belül biztosított, az átmeneti időszakon túl is érvényes feltételek továbbra is alkalmazandók saját joghatósága jogszabályainak, valamint az érvényes feltételeknek megfelelően.”
- 46 A kereskedelmi és együttműködési megállapodás 309. cikke, amelynek jelentése világos és egyértelmű, semmilyen értelmezést nem követel meg. E cikk ugyanis kizárólag a „biztosított”, vagyis a már meglévő mentességekre vonatkozik, a mentesség iránti azon kérelmekre tehát nem, amelyek még vizsgálat tárgyát képezik. Következésképpen a fellebbezési tanács nem fogadhatja el a 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletben (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket azáltal, hogy a kereskedelmi és együttműködési megállapodás 309. cikke alapján mentességet biztosít az Aquind rendszerösszekötőre nézve.
- 47 A kereskedelmi és együttműködési megállapodás a 308. cikkében és a 28. mellékletében különös mentességi rendszert írt elő. E rendelkezés és a benne hivatkozott melléklet ugyanis előírja, hogy valamelyik fél dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a kereskedelmi és együttműködési megállapodás 306. és 307. cikkét – amelyek többek között a hálózatokhoz való hozzáférésről és a hálózatok használatáért alkalmazott díjakról rendelkeznek – az új infrastruktúrák létesítésére, amennyiben az infrastruktúrába való beruházás kockázata akkora, hogy a beruházás nem valósulna meg a mentesség nélkül.
- 48 Mindazonáltal sem a 308. cikk és a 28. melléklet, sem végeredményben a kereskedelmi és együttműködési megállapodás bármely más rendelkezése nem biztosít hatáskört az ACER és következésképpen a fellebbezési tanács számára ahhoz, hogy a villamosenergia-rendszerösszekötőkre vonatkozó mentesség iránti kérelmekről határozzanak.

Amint azt a fellebbezési tanács helyesen hangsúlyozta, a mentességi rendszer alkalmazása kiigazításokat és további lépéseket von maga után az érintett tagállamok és az Egyesült Királyság részéről.

- 49 Ezenfelül egyrészt az Unió belső piaci szabályai alóli mentességek rendszerének, másrészt pedig a kereskedelmi és együttműködési megállapodás 308. cikkében és 28. mellékletében szereplő mentességi rendszernek a hatálya különböző. Az utóbbi rendszer ugyanis kizárólag a kereskedelmi és együttműködési megállapodás szabályai, vagyis az említett megállapodás 306. cikkében szereplő, a harmadik feleknek a szállító- és elosztóhálózatokhoz való hozzáféréseire vonatkozó szabályok, valamint az ugyanezen megállapodás 307. cikkében foglalt, a rendszerüzemeltetésre és a szállítóhálózat-üzemeltetők szétválasztására vonatkozó szabályok alóli mentességre vonatkozik.
- 50 Következésképpen a felperesek nem hivatkozhatnak a kereskedelmi és együttműködési megállapodás 308. cikkére és 28. mellékletére annak alátámasztása érdekében, hogy a fellebbezési tanács hatáskörrel rendelkezett a 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletben (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalára.
- 51 Ebből következik, hogy nincs a 713/2009 rendelet 20. cikkének (3) bekezdésével vagy a 2019/942 rendelet 29. cikkével egyenértékű olyan rendelkezés, amely hatáskört biztosítana az ACER és a fellebbezési tanács számára a tagállam és egy harmadik állam közötti rendszerösszekötővel kapcsolatos eljárásra, és amely felhatalmazta volna őket arra, hogy a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és a 2019/943 rendelet 63. cikkében foglalt anyagi jogi szabályokat alkalmazzák.
- 52 A felperesek egyetlen érve sem teszi lehetővé a fellebbezési tanács által kifejtett érvelés megalapozottságának kétségbe vonását.
- 53 Először is, el kell utasítani a felperesek azon érvét, amely szerint az *in integrum restitutio* azt jelenti, hogy az ACER az előtte folyamatban lévő eljárást attól a ponttól folytatja, ahol a jogellenesség megjelent, és olyan új határozatot fogad el, amely nem tartalmazza a Törvényszék ítéletében megállapított jogellenességet, tehát helyt ad a mentesség iránti kérelemnek.
- 54 Ez az érv ugyanis nem elegendő annak megkérdőjelezéséhez, hogy a fellebbezési tanács már nem rendelkezik hatáskörrel az ACER határozatának felülvizsgálatára. Ezenkívül a fenti 30. pontban hangsúlyozottaknak megfelelően a Törvényszék nem vont le olyan következtetést, amely szerint teljesült a 714/2009 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt, a beruházás kockázatának mértékére vonatkozó feltétel, és a fellebbezési tanácsnak ezért a mentességet biztosító új határozatot kellett volna elfogadnia.
- 55 Másodsor, a felperesek arra hivatkoznak, hogy a mentesség iránti kérelmekre vonatkozó határozatok a természetüknél fogva deklaratív jellegűek, és a szóban forgó kérelem időpontjától hatályosak. Előadják, hogy ennek következményeként a 2017-ben benyújtott kérelmük tárgyát képező mentességet a kereskedelmi és együttműködési megállapodás 309. cikke értelmében vett „meglévő mentességnek” kell tekinteni.

- 56 Ennek az érvnek nem lehet helyt adni. A fellebbezési tanács ugyanis helyesen állapította meg, hogy a rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelemnek helyt adó határozat olyan aktus, amely az elfogadásától kezdve vált ki joghatásokat, és a kedvezményezettjének jogi helyzete tehát csupán ezen elfogadás időpontjában módosul. Az ilyen határozat tehát nem keletkeztethet új jogokat a mentesség iránti kérelem időpontjára visszamenőleges hatállyal.
- 57 Harmadszor, a felperesek tévesen állítják, hogy a 2019/942 rendelet 29. cikke hatáskört biztosít a fellebbezési tanácsnak a 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletben (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalára.
- 58 A 2019/942 rendelet 29. cikkének utolsó mondata ugyanis úgy rendelkezik, hogy „[a]z ACER-nek minden szükséges intézkedést meg kell hoznia a Bíróság ítéleteinek való megfelelés érdekében”, ezzel megismételve az EUMSZ 266. cikk tartalmát. Márpedig a fenti 19–22. pontban szereplő, az utóbbi cikkekre vonatkozó megfontolásokkal összhangban a 2019/942 rendelet 29. cikkéből eredő eljárási kötelezettség szintén nem képezheti az ACER hatáskörének forrását, ahogyan azt sem teheti lehetővé, hogy az ACER olyan jogalapra támaszkodjon, amely a jelen ügyben fennálló helyzetre azóta már nem alkalmazandó. Következésképpen ahhoz a felülvizsgálathoz, amelyet – a 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletben (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések elfogadása keretében – a fellebbezési tanács az ACER határozata felett gyakorol, az szükséges, hogy az említett fellebbezési tanács a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában hatáskörrel rendelkezzen, ami a jelen ügyben nem volt így.
- 59 A fentiek összességére tekintettel a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot annak megállapításával, hogy a Brexitet követően már nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletben (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalával határozzon az ACER határozatáról.
- 60 Ebből következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

A második, a 2019/942 rendelet 25. cikkének (3) bekezdésében és 28. cikkének (4) bekezdésében foglalt követelményeknek, valamint a fellebbezési tanács eljárási szabályzata több rendelkezésének a megsértésére alapított jogalapról

- 61 A felperesek előadják, hogy a fellebbezési tanács megsértette a 2019/942 rendelet 25. cikkének (3) bekezdését és 28. cikkének (4) bekezdését, valamint a saját eljárási szabályzatának rendelkezéseit. A felperesek ugyanis kifogásolják, hogy a fellebbezési tanács egyik tagja nem volt jelen a 2021. május 19-i tárgyaláson, az említett tanács többi tagjának pedig felróják a tárgyaláson tanúsított szűkszavúságukat, továbbá e tárgyalás jegyzőkönyvének nem kellően részletes jellegére hivatkoznak, és rámutatnak arra, hogy mivel az ACER honlapján nem tették közzé a fellebbezési tanács tagjainak tanácskozásáról készült jegyzőkönyvet, lehetetlen megtudni, hogy a fellebbezési tanács valamennyi tagja jelen volt-e ezen az ülésen és részt vett-e a döntéshozatali folyamatban.
- 62 A Parlament által támogatott ACER e jogalapról mint lényegében hatástalannak az elutasítását kéri, mivel a megtámadott határozat a felperesek által hivatkozott szabálytalanságok hiányában sem lehetett volna érdemben eltérő.

- 63 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felperesnek semmilyen jogos érdeke nem fűződik a határozat alaki hiba miatti megsemmisítéséhez abban az esetben, ha a hatóság semmilyen mérlegelési mozgástérrel nem rendelkezik, és köteles úgy eljárni, ahogyan azt korábban tette, mivel ilyen esetben e határozat megsemmisítése mindössze az ügy érdemét érintő azonos határozat elfogadásához vezethetne (1983. július 6-i Geist kontra Bizottság ítélet, 117/81, EU:C:1983:191, 7. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 2016. február 4-i Italian International Film kontra EACEA ítélet, T-676/13, EU:T:2016:62, 54. pont; 2021. július 7-i HM kontra Bizottság ítélet, T-587/16 RENV, nem tették közzé, EU:T:2021:415, 30. pont).
- 64 A felperes még kevésbé igazolja egy adott területen való fellépést megtagadó határozat meghatározott jogalap alapján történő megsemmisítéséhez fűződő érdekét abban az esetben, ha az érintett hatóság e területen semmilyen hatáskörrel nem rendelkezik, így az ilyen határozat e jogalap alapján történő megsemmisítése csak az e területen való fellépést megtagadó új határozat alapjául szolgálhat (2020. július 14-i Shindler és társai kontra Bizottság végzés, T-627/19, EU:T:2020:335, 49. pont).
- 65 Márpedig az első jogalap vizsgálatából kitűnik, hogy a fellebbezési tanács a Brexitet követően már nem rendelkezett hatáskörrel a 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítéletben (T-735/18, fellebbezés alatt, EU:T:2020:542) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalára.
- 66 Következésképpen, amint arra az ACER helyesen rámutat, a második jogalapot mint hatástalant el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a megalapozottságát, és ennél fogva a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 67 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az említett szabályzat 135. cikkével összhangban azonban, ha az a méltányosság alapján indokolt, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a pervesztes felet a saját költségein felül a másik fél költségei csak egy részének viselésére kötelezi, vagy e címen nem kötelezi a költségek viselésére.
- 68 A jelen ügyben, noha a felperesek pervesztesek lettek, a fellebbezési tanács hatáskörének hiánya a Brexit következménye. Ezen, a felperesek akaratától független eseményre az ACER szervei előtti eljárás során került sor azt követően, hogy a Törvényszék megsemmisítette a fellebbezési tanács eredeti határozatát. E sajátos körülményekre tekintettel a Törvényszék úgy véli, hogy a jelen ügyet igazságosan értékeli, ha úgy határoz, hogy a felperesek és az ACER maguk viselik saját költségeiket.
- 69 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. A Parlament és a Tanács tehát maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) Az Aquind Ltd, az Aquind SAS, az Aquind Energy Sàrl és az Energiaszabályozók Európai Unió Együtműködési Ügynöksége (ACER) maga viseli saját költségeit.**
- 3) Az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa maga viseli saját költségeit.**

Tomljenović

Škvařilová-Pelzl

Nõmm

Kihirdetve Luxembourgban, a 2023. február 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások